

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 5Csp/79/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120275550
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Bojnická
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2024:6120275550.2

Uznesenie

Okresný súd Martin v konaní pred sudkyňou Mgr. Katarínou Janotovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom: Pajštúnska 5, Bratislava 851 02, IČO: 35 724 803; právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom: Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava – mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739 proti žalovanej: A. B., nar. X.XX.XXXX, bytom C. D. XXX, XXX XX C. D., štátny občan SR, v konaní o zaplatenie 1.264,81 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.264,81 € spolu s 8% úrokom z omeškania ročne zo sumy 855,91 € od 18.12.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanej právo na 100 % náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 30.3.2020 domáhal zaplatenia sumy 1.264,81 € s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 17.12.2018 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava a žalobcom postúpil postupca na žalobu pohľadávku voči žalovanej. Žalovaná bola v čase postúpenia, napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi, po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovanou 30.11.2012 Zmluvu č. 5036886772, na základe ktorej boli žalovanej poskytnuté peňažné prostriedky. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť a postupca podaním zo dňa 23.11.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 22.11.2017, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15. dní. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala pohľadávka žalobcu sumu 1.264,81 €, ktorá pozostávala z istiny 855,91 €, riadneho úroku vo výške 328,72 € a úroku z omeškania vo výške 80,18 €.

2. Okresný súd Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania rozhodol vo veci platobným rozkazom sp. zn. 28Up/664/2020, voči ktorému podala žalovaná odpor a uviedla, že k prvému omeškaniu došlo už so splátkou za december 2014 a od toho dňa bol úver permanentne v omeškaní o jednu splátku od decembra 2014. Nasledovné splátky boli platené takmer v čas a vo výške mesačnej splátky, ale za mesiac september 2015 opätovne neodišla splátka. Splátka ďalej nebola uhradená za mesiac apríl, máj, jún, júl 2016. K júlu 2016 bol úver v omeškaní už so šiestimi splátkami. Po dátume 30.9.2016 už neodchádzala žiadna splátka. Žalovaná poukázala na ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 103 Občianskeho zákonníka s tým, že nakoľko po 30.9.2016 už neodišla žiadna splátka, tak najneskôr v októbri 2019 uplynula premlčacia doba. Žalobný návrh bol podaný až 30.3.2020.

3. K odporu sa písomne vyjadril žalobca, zhodne so žalovanou uviedol, že posledná splátka bola uhradená 30.9.2016. Uviedol, že každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú zo splátok plyní troj ročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne.

Neuplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaná bola v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť podaním zo dňa 23.11.2017, uplatnil svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky dňa 20.11.2017 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako tri mesiace. K vyjadreniu žalobcu sa už žalovaná nevyjadřila.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, Zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 30.11.2012 medzi veriteľom Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava a dlžníkom: Poláčková Stanislava, listinou o vyhlásení mimoriadnej splatnosti datovanou 23.11.2017, ktorou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť pohľadávky ku dňu 22.11.2017, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami a sadzobníkom poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne a.s., listinou datovanou 12.9.2018, ktorou Slovenská sporiteľňa a.s. oznámila žalovanej, že výška splatnej a nezaplatennej pohľadávky k 12.9.2018 predstavuje sumu 1.202,41 €. Ďalej bola oboznámená Zmluva o postúpení pohľadávok č. 1056/2018/CE medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s. a postupníkom EOS KSI Slovensko s. r. o. Bratislava.

5. Do spisu bola doložená listina od Slovenskej sporiteľne a.s. adresovaná žalovanej zo dňa 14.6.2016, z ktorej vyplýva, že žalovaná je v omeškaní so splácaním pohľadávky k 31.5.2016 vo výške 150,- € s príslušenstvom s tým, že banka vyzvala žalovanú, aby túto pohľadávku uhradila v lehote 15 dní od doručenia výzvy.

6. Okresný súd dňa 19.11.2020 vo veci rozhodol rozsudkom tak, že žalobu zamietol a žalovanej voči žalobcovi priznal právo na 100 % náhradu trov konania. Ťažiskovým dôvodom, pre ktorý bola žaloba zamietnutá bolo podľa názoru súdu premlčanie uplatňovanej pohľadávky vo vzťahu k § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka, kde prvostupňový súd uviedol okrem iného, že poslednú vetu ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno, to znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie celej splátky kedykoľvek, ak sú splnené podmienky uvedené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Uvedené však podľa názoru prvostupňového súdu nemá žiadny vplyv na začiatok plynutia premlčacej doby. V danom prípade je nutné aplikovať podľa názoru prvostupňového súdu ustanovenie § 103, veta 2. Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročný celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplatennej splátky. Podľa názoru prvostupňového súdu vykonaním dokazovaním a to predovšetkým platobnou históriou bolo preukázané, že posledná splátka jednoznačne bola zaplatená 6.1.2017 a teda k uplatneniu § 565 Občianskeho zákonníka mohlo dôjsť najneskôr pre nezaplatenie ďalšej splátky a to 20.2.2017. Keďže práve toto je splátka pre nezaplatenie, ktorej došlo k zosplateniu, hoci až v mesiaci november 2017, tak práve od 20.2.2017 začala plynúť premlčacia doba, ktorá uplynula najneskôr 20.2.2020, avšak žaloba podaná 30.3.2020, teda po uplynutí premlčacej doby a preto súd žalobu zamietol.

7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote, prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca a uviedol, že bolo preukázané, že v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti bol žalovaný v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu, ako tri mesiace od dátumu 20.2.2017 tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšej nasledujúcej splátky, potom mimoriadne splatnosť úveru nemohla byť vyhlásená pre nesplnenie inej splátky, než splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala, t.j. v danom prípade splátky splatnej dňa 20.11.2017, pre všetky splátky, ktoré vyhláseniu mimoriadnej splatnosti predchádzali. Pôvodný veriteľ využil svoje právo a vyhlásil mimoriadnu splatnosť podaním zo dňa 23.11.2017 a to pre nesplnenie splátky splatnej 20.11.2017, ktorá predstavuje „nesplnenú splátku“ v zmysle ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka a od ktorej splatnosti plynie premlčacia doba pre všetky splátky splatné do budúcnosti. Žaloba bola preto podaná na súd včas. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil rozsudkom sp. zn. 9CoCsp/13/2021 zo dňa 27.5.2021.

8. Voči rozsudku Krajského súdu v Žiline žalobca prostredníctvom právneho zástupcu podal dovolanie, o ktorom NS SR dňa 28.2.2023 rozhodol Uznesením sp. zn. 6Cdo/64/2021 tak, že Rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoCsp/13/2021 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vo svojom odôvodnení

NS SR okrem iného uviedol, že z ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka vyplýva, že premlčacia doba začína plynúť späť od splatnosti omeškanej splátky, čo má oporu v právnej logike, keďže je nesporné, že veriteľ môže svoje právo (požadovať okamžité splatenie celého dlhu) vykonať už na druhý deň po splatnosti splátky, pre ktorej nesplnenie bol dlh zosplatený. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch. Tam podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vo všeobecnosti začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Až vtedy sa môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvý krát (§ 101 Občianskeho zákonníka). Veriteľovi ale tým pádom zostanú na uplatnenie svojho práva na súde menej ako celé tri roky všeobecnej premlčacej doby (§ 101 Občianskeho zákonníka) Dovolací súd uviedol, že kladným zhodnotením premisy, ktorú dolovateľka priliehavo označila ako „absurdnú“, že pri nevyhlúčení uplatnenia pravidla podľa druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka, premlčanie plynie pred samotnou actio nata, t.j. ešte pred okamihom, kedy sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde. Dovolací súd dospel k záveru, že je neprípustné, aby ktorémukoľvek veriteľovi plynula premlčacia doba v čase, keď ešte nemôže svoje právo uplatniť žalobou na súde. Na uvedenom základe dochádza podľa dovolacieho súdu k tzv. skrytej medzere v zákone, čo v konkrétnom prípade znamená, že jazykový význam ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka je širší, než si to vyžaduje jeho teologické pozadie a vo svojich dôsledkoch vyjadruje naliehavú potrebu prijatia pravidla, v zmysle ktorého ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka sa neuplatní v prípadoch, na ktoré dopadá § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Preto také hodnotenie nastolenej dovolacej otázky, ktoré vychádza z ústavného princípu právnej istoty, predvídateľnosti práva, ale aj z racionálnosti a vnútornej bezrozpornosti všeobecne záväzných noriem v materiálnom právnom štáte, legitimizuje vec prejednávajúci senát na prijatie takého právneho záveru, v zmysle ktorého aplikácia osobitného ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských vzťahoch vylučuje uplatnenie pravidla podľa druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka a pri premlčaní práva dodávateľa na zaplatenie celej pohľadávky sa pri strate výhody splátok spravuje začiatok plynutia premlčacej lehoty všeobecným ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka.

9. Na základe takéhoto rozhodnutia dovolacieho súdu potom Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací uznesením zo dňa 26.9.2023 uznesenie sp. zn. 9Cocsp/22/2023 rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. Po zrušení veci krajským súdom, súd prvej inštancie znovu nariadil vo veci pojednávanie, na ktoré strany sporu riadne predvolal s tým, že obaja účastníci sa ospravedlnili, nežiadali odročenie pojednávania. Súd teda vykonal pojednávanie v ich neprítomnosti. Na tomto pojednávaní súd prvej inštancie vykonal dokazovanie špecifikáciou postúpenej pohľadávky, ako aj vyjadrením právneho zástupcu žalobcu, ktorá špecifikácia bola od žalobcu vyžiadaná v zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu. Následne prvostupňový súd zopakoval dokazovanie prečítaním všetkých listín, ktoré boli do spisu pripojené.

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, ak súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

15. Podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. (Zákon o bankách), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani

so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke, alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva, to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením, čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postupovaní pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktoré základe vznikla postúpená pohľadávka, banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom, len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

16. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 5.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť, ustanovenie § 151 ods. 2 tým nie dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

17. Podľa ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročný celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

18. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., tento zákon upravuje právo a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

19. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení a zisteného skutkového stavu súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

20. Aktívnu a pasívnu legitímáciu strán sporu mal súd preukázanú predovšetkým Zmluvou o splátkovom úvere č. 5035886772 a aktívnu legitímáciu žalobcu v danom spore navyiac Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1056/2018/CE a listinou označenou ako Oznámenie o postúpení pohľadávky od Slovenskej sporiteľne a.s. adresovanej žalovanej.

21. Z charakteru zmluvných strán súd jednoznačne ustálil, že žalobca má v danom zmluvnom vzťahu postavenie dodávateľa zodpovedajúce ustanoveniu § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a súčasne je žalobca a jeho právny predchodca veriteľom s poukazom na ustanovenie § 2 písm. b) Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách. Pokiaľ ide o žalovanú, táto v zmluvnom vzťahu má postavenie spotrebiteľa zodpovedajúce ustanoveniu § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a súčasne § 2 písm. a) Zákona č. 129/2010 Z. z. Je teda zrejmé, že v danom prípade ide o spotrebiteľský zmluvný vzťah a bude podliehať Občianskemu zákonníku a Zákonu č. 129/2010 Z. z.

22. Medzi stranami nebolo sporné a aj vykonaným dokazovaním predovšetkým Zmluvou o splátkovom úvere č. 5035886772 a Zmluvou o postúpení pohľadávky č. 1056/2018/CE mal súd jednoznačne preukázané, že právnym predchodcom žalobcu bola Slovenská sporiteľňa a.s, ktorá je bankou v zmysle Zákona č. 483/2001 Z. z. Zákona o bankách. Potom teda súd skúmal, či mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky a teda či boli splnené podmienky § 92 ods. 8 Bankového zákona. Rozborom ustanovenia § 92 ods. 8 Bankového zákona treba dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, na základe ktorých možno resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy Zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto úkonom, ktoré predpokladá už ustanovenie § 524 ods. 1 Obč. zákonníka), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil

a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúce pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka môže uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak ešte pred postúpením (tu rozumej v čase medzi splnením oboch podmienok podľa prvej vety § 92 ods. 8 bankového zákona a samotným pristúpením k uzavretiu postupovacej zmluvy) svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva splní. (rozsudok KS ZA sp. zn. 5Co/143/2019).

Vykonaným dokazovaním súd mal preukázané, že prvá podmienka stanovená v § 92 ods. 8, veta 1. Zákona o bankách, a to písomná výzva banky bola splnená a to výzvou banky datovanou 12.9.2018, ktorou banka – Slovenská sporiteľňa a.s. vyzvala žalovanú na úhradu dlžnej sumy s tým, že ak ju neuhradí, tak banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Rovnako bola tiež splnená aj druhá podmienka § 92 ods. 8 Zákona o bankách a to nepretržité, viac než 90 dní trvajúce omeškanie žalovanej so splnením svojej pohľadávky, pretože z platobnej histórie je zrejmé, že posledná úhrada zo strany žalovanej bola 6.1.2017 a následne už žiadna ďalšia platba až do dátumu výzvy banky na splnenie pohľadávky dňa 12.9.2018 už realizovaná nebola. Rovnako týmto bola splnená aj ďalšia podmienka stanovená v § 92 ods. 8, druhá veta Zákona o bankách a to, žeby medzi splnením prvej a druhej podmienky došlo k úhrade pohľadávky banky zo strany žalovanej v celom rozsahu. Súd jednoznačne konštatuje, že boli splnené podmienky, za ktorých banka – Slovenská sporiteľňa a.s. mohla pohľadávku postúpiť subjektu, ktorý nie je bankou.

23. Následne sa súd zaoberal zosplatnením pohľadávky a skúmal, či k zosplatneniu pohľadávky došlo platným spôsobom. Skutočnosť, že reálne došlo k zosplatneniu pohľadávky, táto nebola medzi stranami sporná. Mal ju súd aj preukázanú listinou označenou ako Oznamenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti datovanej 23.11.2017 s tým, že z listiny vyplýva, že banka vyhlásila ku dňu 22.11.2017 mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Že táto listina bola žalovanej doručená, nebolo medzi stranami sporné. Následne súd skúmal, či boli splnené podmienky § 565 Občianskeho zákonníka, pričom dokazovaním dospel k záveru, že splnené boli. Jednoznačne zo samotnej Zmluvy o splátkovom úvere, ako aj z platobnej histórie vyplýva, že v danom prípade išlo o plnenie v splátkach. Zmluvou o splátkovom úvere, čl. I., bod 10 mal súd preukázané, že medzi zmluvnými stranami bolo dohodnuté, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky s tým, že v čase, keď Slovenská sporiteľňa a.s. ako veriteľ požiadala o zaplatenie celej pohľadávky a teda vyhlásila mimoriadnu splatnosť, k čomu došlo 23.11.2017, tak z platobnej histórie je zrejmé, že v tomto čase žalovaná už bola v omeškaní, resp. nesplácala splátky od 6.1.2017 a nezaplatila od tohto dátumu žiadnu splátku do času, kedy veriteľ Slovenská sporiteľňa a.s. vyhlásil mimoriadnu splatnosť. Následne súd skúmal splnenie podmienok § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že aj tieto podmienky boli splnené, pretože išlo o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré žalovaná mala vykonávať v splátkach a Slovenská sporiteľňa a.s. ako dodávateľ uplatnila svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka jednoznačne, po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a súčasne tiež mal súd preukázané, že Slovenská sporiteľňa a.s. žalovanú ako spotrebiteľa upozornila v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Uvedené vyplýva z listiny označenej ako Výzva zo dňa 14.6.2016 čl. 70.

24. Vo vzťahu k uplatnenej námietke premlčania, súd vychádzal z názoru vysloveného NS SR v Uznesení sp. zn. 6Cdo/64/2021, keď NS SR ustálil, že aplikácia osobitného ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v spotrebiteľských vzťahoch vylučuje uplatnenie pravidla podľa druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka a pri premlčaní práva dodávateľa na zaplatenie celej pohľadávky, sa pri strate výhody splátok (§ 565 Občianskeho zákonníka) spravuje začiatok plynutia premlčacej lehoty všeobecným ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Vzhľadom k uvedenému, keďže bolo listinou datovanou 23.11.2017 preukázané, že banka oznámila žalovanej vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky ku dňu 22.11.2017, to znamená, že celý dlh sa stal splatný 22.11.2017 s tým, že banka poskytla na uhradenie tohto celého zosplatneného dlhu lehotu 15 dní, ktorá lehota uplynula 7.12.2017 a od tohto dátumu je potom potrebné počítať začiatok plynutia trojročnej premlčacej doby a keďže žaloba bola podaná 30.3.2020, teda pred uplynutím premlčacej doby, tak súd ustálil, že pohľadávka žalobcu premlčaná nie je.

25. Pokiaľ ide o námietky žalovanej uvádzané v odpore s tým, že súčasťou úverovej zmluvy neboli VOP, úverové podmienky, sadzobník, tiež že zmluva neobsahuje niektoré obligátorne náležitosti v zmysle ustanovenia § 129/2010 Z. z., to znamená, že splátka nie je rozčlenená na splátku istiny, úrokov

a poplatkov a nie sú dané ani termíny splátok, tak úver sa stáva bezúročný a bez poplatkov, tak k tejto argumentácii súd uvádza, že samotná zmluva o splátkovom úvere medzi veriteľom Slovenská sporiteľňa a.s. a dlžníkom B. A. zo dňa 30.11.2012, v čl. I. obsahuje dojednanie, že všetky údaje a náležitosti uvedené v základných podmienkach úverovej zmluvy sú platné ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, ich zmeny sa riadia úverovou zmluvou, úverovými podmienkami a VOP a v čl. III., posledný odsek sa uvádza, že dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, úverové podmienky, sadzobník a podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Ďalej je tam presne špecifikované, o ktoré konkrétne listiny sa jedná.

Pokiaľ ide o námietku, že nie sú v zmluve uvedené konkrétne termíny jednotlivých splátok, tak splatnosť prvej splátky je stanovená na deň 20.1.2013 s tým, že splátka vo výške 32,31 € je splatná vždy k 20-temu dňu v kalendárnom mesiaci, teda je úplne zrejmé, kedy sú jednotlivé splátky splatné a konečná splatnosť úveru bola dojednaná na termín 20.12.2017.

Pokiaľ ide o námietku, že splátka nie je rozčlenená na istinu, úroky a poplatky, tak súd uvádza, že Uznesením zo dňa 30.11.2021 č. k. 5Cdo/56/2020-307 právoplatným dňa 17.1.2022 NS SR v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že otázku interpretácie ustanovenia § 9 ods. 2, písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, v spojení s ustanovením § 11 ods. 1, písm. b) tohto zákona, tak túto otázku už NS SR riešil v svojich rozhodnutiach sp. zn. 3Cdo 146/2017 z 22.2.2018, sp. zn. 3Cdo 56/2018 zo dňa 17.4.2018, sp. zn. 4Cdo 2011/2017 z 23.4.2018, sp. zn. 5Cdo 132/2017 z 29.10.2018, sp. zn. 7Cdo 98/2018 z 30.1.2019, ako aj sp. zn. 7Cdo/101/2018 z 25.9.2019. Z odôvodnení uvedených v rozhodnutiach NS SR vyplýva potreba interpretácie citovaného ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí nevyhnutne obsahovať číselné vyjadrenie každej jednotlivéj zložky anuitnej splátky (t.j. istiny, úrokov a iných poplatkov). Takáto interpretácia uvedeného ustanovenia dovolacím súdom zodpovedá účelu Smernice Európskeho parlamentu a Rady 87/102/EHS, právnym záverom uvedeným v rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie vo veci C42/15 Home Credit Slovakia a.s. proti Kláre Bírovej z 9.11.2016, aj účelu samotného ustanovenia § 9 ods. 2, písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na vyššie citované rozhodnutia NS SR každá anuitná splátka nemusí byť rozčlenená na jednotlivé zložky a to istinu, úroky a iné poplatky a teda nemôže takáto absencia vyvolať ani bezúročnosť a bezpoplatkovosť uvedeného úveru. Preto súd zaviazal žalovanú k zaplateniu sumy 1.264,81 €, ktorá suma pozostávala z postúpenej istiny vo výške 855,91 €, postúpeného zmluvného úroku vo výške 328,72 € a postúpeného úroku z omeškania do času postúpenia v sume 80,18 €, ktoré zloženie pohľadávky vyplýva zo špecifikácie predloženej žalobcom. Postúpená istina predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom a úhradami žalovanej započítanými na istinu, postúpený zmluvný úrok predstavuje rozdiel medzi vyúčtovaným zmluvným úrokom a úhradami žalovaného započítanými na zmluvný úrok a postúpený úrok z omeškania predstavuje rozdiel medzi vyúčtovaným úrokom z omeškania a úhradami žalovanej započítanými na úrok z omeškania.

26. Žalobca si uplatnil v konaní aj úrok z omeškania, ktorý uplatnený úrok z omeškania je v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením Vlády SR č. 87/1995 Z. z. vo výške 8 % ročne z dlžnej sumy, ktoré úroky si žalobca uplatnil od dátumu 18.12.2018, čo je dátum nasledujúci po postúpení pohľadávky, ku ktorej došlo 17.12.2018, pretože do času postúpenia sa úroky z omeškania stali súčasťou vyčíslenej istiny v zmysle špecifikácie a to v sume 80,18 €.

27. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech priznal voči žalovanej právo na 100 % náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.